

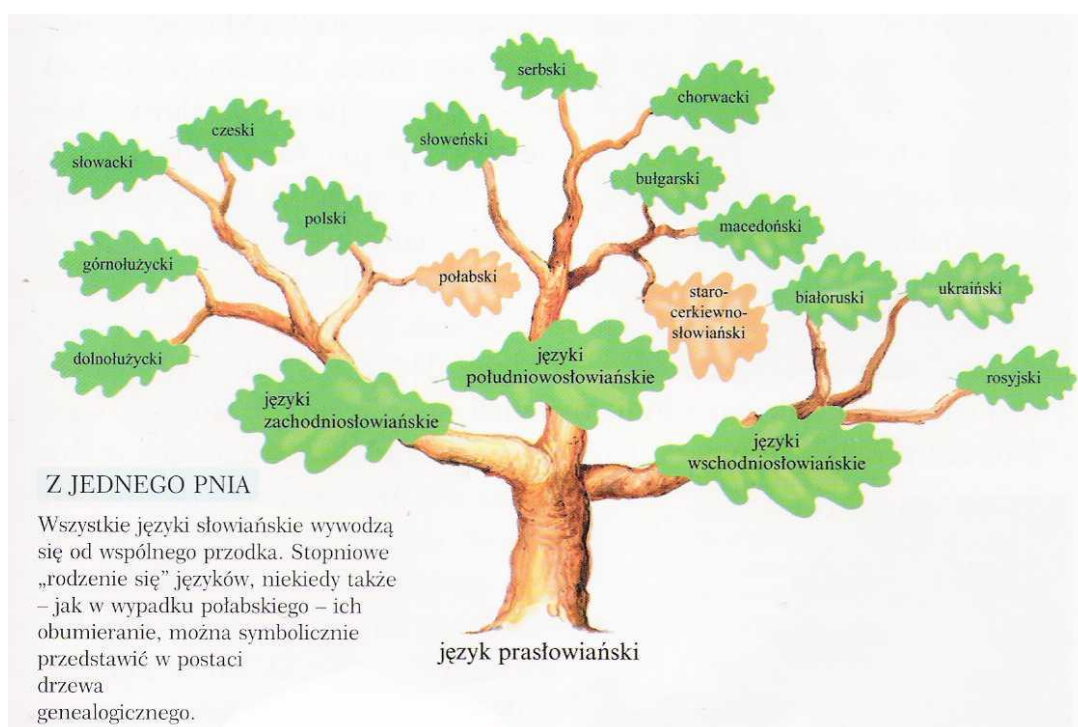

Ciekawe, dlaczego języki słowiańskie są do siebie podobne

Jeżeli byłeś kiedyś w Czechach lub na Słowacji albo miałeś okazję rozmawiać z przedstawicielami tych krajów w Polsce, na pewno zauważyłeś, że ich język jest bardzo podobny do naszego. Nie ucząc się nigdy czeskiego ani słowackiego, jesteśmy czasem w stanie zrozumieć sens ich wypowiedzi. Zupełnie inaczej wygląda sytuacja, gdy próbujemy porozumieć się np. z Włochem, nie znając jego języka.

- **Jak to jest możliwe, że niektóre języki wydają nam się podobne do polszczyzny, a inne nie?**

Wszystkie języki, którymi obecnie się posługujemy, mają swoich wspólnych przodków. W przypadku polszczyzny jest to **język prasłowiański**, z którego – w drodze rozwoju – wyodrębniły się wszystkie **języki słowiańskie**.

Język czeski, słowacki, rosyjski i polski są do siebie podobne, bo mają wspólnego przodka, historię i pochodzenie, ale też każdy z nich jest inny i czymś się różni. Najbliżej polszczyzny znajduje się czeski i słowacki. Nie dziwi zatem fakt, że jesteśmy w stanie zrozumieć siebie nawzajem.

Gdy Czech powie:

„Dobré ráno!”, „Prosím”, „Děkuju”,

a Słowak:

„Dobré ráno!”, „Prosím”, „Ďakujem”,

każdy Polak bez większych problemów rozszyfruje, że w tych językach oznacza to:

„Dzień dobry”, „Proszę”, „Dziękuję”.

Polski, czeski, słowacki czy rosyjski mają podobną gramatykę i dużo podobieństw w słownictwie. Stąd wiele słów w tych językach brzmi identycznie lub podobnie i często znaczy to samo. **Jednak nie zawsze tak jest!** Zdarza się, że wyraz, który wydaje się nam prostym odpowiednikiem polskiego słowa, znaczy zupełnie coś innego. Takie słowa to tzw. „**falszywi**

przyjaciele” i mogą one doprowadzić do wielu kłopotliwych i zabawnych sytuacji.

Gdy w sklepie w Pradze usłyszymy, że chleb jest „**čerstvý**” oznacza to, że jest **świeży**.

W języku polskim przymiotnik „**czerstwy**” znaczy „**stary, nieświeży**”.

Czeska **piwnica** to „**sklep**” - dobrze jest to mieć na uwadze, gdy szukamy w Czechach sklepu z pamiątkami.

Jeśli Czech powie, że mamy dobry „**nápad**”, nie musimy się obawiać, że podejrzewa nas o złe zamiary. Po prostu czeski „**nápad**” to polski „**pomysł**”.

Podobnie jest w języku słowackim. Nie należy się dziwić, że Słowak zareaguje śmiechem, gdy powiemy, że jesteśmy w złym nastroju. Słowackie słowo „**nástroj**” oznacza „**narzędzie**” lub „**instrument**”.

Lepiej również nie chwalić się tym, że w okresie Wielkanocy kolorowaliśmy pisanki.

„**Písanka**” to **zeszyt szkolny**, taki sam, jak ten, którego ty używasz w szkole. Przyznasz, że gdyby ktoś powiedział Ci, że pokolorował swoje zeszyty z okazji Wielkanocy, byłbyś raczej zdziwiony, prawda?

Języki słowiańskie, mimo swego podobieństwa, mogą czasem w rozmowach prowadzić do wielu niezręczności, dlatego warto zachować „językową ostrożność” w kontakcie z Czechami czy Słowakami. Cieszymy się, że rozumiemy naszych geograficznych sąsiadów, ale na wszelki wypadek sprawdzajmy w słowniku, czy nasze rozumowanie jest prawidłowe.